

Folio 76 →: Eph 1,21-2,8

ριη
 και κυριου ητος και παντος κοσμου σοφια
 μα ζουμένου ου μονον εν τω αιωνι αλλ
 αλλα και εν τω μελλοντι και παντα υπε
 ρ τα ζεν υπιο του επιδαυτου και αυτην
 εδωκεν κεφαλην υπερ παντα η εκ
 κλησιας ητις εστιν το σωμα αυτου το πλη
 ρωμα του ταπαντα εν πασι νηλαις του
 μου και υμας οντας νεκρους τοις πο
 πτωμασιν υμων και τα αιμαρτια σου
 εν αις ποτε επερεπαθησατε κατα τον αιω
 να του κοσμου του του κατα τον αρκοντα της
 εβουλας του αερος του υπηκοου νυν ερπου
 τος εν τοις υιοις της αιωνος εως και
 ημεις παντες ανεστραφημεν εν τω νεκρο
 επι θυμιας της σαρκος ημων τοις ουντες τα
 θεληματα της σαρκος και των ματαιων και
 ημεθατε εκ νεφους οργης ως και τοις
 οδους πολλους ως ημενες διανημε
 λην αταρην ηλθεν εν ημιν και ο
 νεκρους τοις σωμασιν συμεζωτοις
 εν τω χρω και τιστε οσωσιν ο
 ης εν και ουνεκα οι εν τοις
 νιοις εν τω χρω ην μαρναει ζητη
 τοις σωσι τοις επερχομενοις
 λομπελ ουτος ης χαρις το
 αμαρτιας ημας

1: 1

Reproduced by courtesy of the Special Collections Library,
 University of Michigan, Ann Arbor